

REISVERSLAG INLEEFREIS 2016

Zondag 03/07/2016

Een spannende onvergetelijke dag. We zijn benieuwd naar het kindertehuis van Veerle-Jan Devuyt uit Veldegem, In Andulam op 12 km van Chennai.

En daar stonden we om 9 uur onder de welkomboog, dank zij de goede afspraak die Charles, onze begeleider met Sundar, de verantwoordelijke van Scad gemaakt had. Over Saralanaya, wat 'hoop' betekent, had ik al heel wat gehoord, maar er echt die kinderen tegen je aan kunnen drukken, doet traantjes rollen. Onze negen Belgische vrienden omarmden de kinderen, die met hun blik liefde uitstraalden. De hele werking van Sundar met zijn team zal ons nooit meer loslaten. We zijn dankbaar dat we hen met een bezoekje, een lach, een babbel, een snoep blij konden maken. Van hun lekker, fris fruit hebben we genoten.

Na dit bezoek maakten we kennis met onze eerste DOSA, een soort pannenkoek met rijst gemaakt. Charles bracht ons naar een militair domein, met een museum over allerlei materiaal en situaties rond vroegere bezettingen.

De bus bracht ons tot bij de zee, waar het hete zand moeilijk te bewandelen was.

Na het avondmaal in het hotel trokken we met onze bagage richting station Chennai. Daar vonden we onze namen op een lijst geplakt op de trein. De nachttrein van 21.20 uur bracht ons tien uur later veilig naar Madurai. Wat een ervaring!

Dinsdag 05/07/2016 - Aankomst op het domein van SCAD

Na ons Indisch ontbijt om 8.15 u, is het tijd om ons busje te laden. We verlaten het drukke Madurai zuidwaarts richting 'Tirunelveli'.

Onder luid getoeter van brommertjes, tuctucs, auto's, busjes, daartussen koeien en geiten die ook hun plaats in het verkeer opeisen, genieten we van een laatste blik op de overdonderende hectische stad Madurai met haar mooie tempel!

Een tocht van een kleine 4 uur ... bergen komen in zicht, vrouwen langs de rivier met wasgoed, of zoeken ze een beetje afkoeling op??? We maken deel uit van een prachtige natuur met zicht op rijstvelden en bananenplantages ... de rivier die kronkelend zijn weg zoekt ... ook ruwe, schrale gebieden ... langs de weg kleine opgerichte bedrijfjes o.a. ' Firework ' !!!
We naderen onze 'thuishaven' in Cheranmahadevi en zien reeds van heel ver de wegwijzers 'SCAD', wat ons ten zeerste verbaasde. Voor hen die reeds verschillende keren meegingen op inleefreis is het 'thuiskomen' in een veilige rustige haven.
Kinderen van de zorgklas staan ons op te wachten, een ontroerend mooie ontvangst met trommels, kransen en zalfjes.

Wimmela en haar team zorgen voor een lekker middagmaal, we krijgen allen een mooie kamer in het prachtige en gezellige gastenhuys, waar we de hele week verwend worden.
Een rustige vrije namiddag. Wij verkiezen het domein te verkennen en vallen van de éne verbazing in de andere. Prachtige schoolgebouwen in een veilig ommuurde en uiterst groene omgeving waar 6.000 studenten genieten van Technisch Onderwijs, opleiding leerkrachten en een school voor zorgkinderen. We mogen overal eens binnen gluren.

Van homes voor girls en boys, naar sportvelden, langs het Bio Energy Centre tot aan het grote Auditorium Babu. We wandelen de rustige inkomlaan terug op, naar het hoofdgebouw ' College of Engineering and Technology '
's Avonds krijgen we het bezoek van mister Naga die een mooie uitleg geeft over alle lopende projecten, hij zal ons ook tijdens de week begeleiden naar de verschillende projecten.
Tevens krijgen we het bezoek van chairman Dr. Cletus Babu en zijn vrouw Dr. Amali Cletus, die ons welkom heten en ons dankbaar zijn voor de steun.

Wat 30 jaar geleden op de sterke schouders van enkele mensen, kleinschalig met een minimum aan middelen werd opgericht, is met heel wat buitenlandse sponsors, waarbij Irene Vanderjeugt uit Koksijde een pluim verdient, uitgegroeid tot een grote organisatie die vooral hulp biedt aan de armsten onder de armen in het uiterste Zuiden van Tamil Nadu.

Tot in de kleinste dorpjes worden mensen opgezocht, arme boeren, slangendrijvers, Saltpan-workers and children, zigeuners, nomaden, verlaten oudjes, melaatsen en gehandicapten, jonge zwangere vrouwen en moeders.

Allen worden ze verzorgd en geïnformeerd over diverse thema's.

Hoofdoel is en blijft opvoeding en onderwijs "Ieder kind heeft recht op Onderwijs"

Om de avond af te sluiten krijgen we de kans om 'ArnEva' voor te stellen, hoe onze kinderen nu voor altijd samen zijn en hoe wij hun wens proberen waar te maken voor het pre-schooltje als:

"Zorgengelen voor de Zoutmijnkinderen"

Donderdag 07/07/2016 - Bezoek 'Saltpannen' en opstart project ArnEva 'Pre-School'

Om 5.30 u worden we gewekt door gezang uit het plaatselijke kerkje en de moskee. We vertrekken mooi op tijd richting Tuticorin. Langs de weg een stoet van Moslims die het einde van de Ramadam vieren en het begin van het Suikerfeest inzetten, allen in witte gewaden.

We houden even halt bij het felgekleurd reuze beeld van de 'Aapgod' en tempel. (toevallig of niet, Arnes totem bij de scouts is 'Kurieuze Gibbon', weliswaar een veel kleiner aapje)

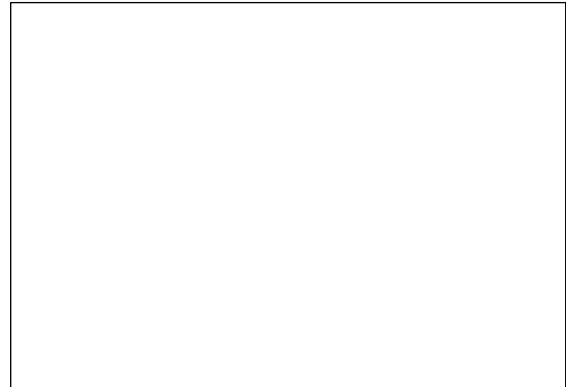
We naderen de kust, de natuur droger en zandiger met lage struiken, in de verte komt de haven in zicht, langs de weg honderden containers.

We rijden naar de 'Zoutpannen' gelegen op 30 km. van de zee en dit over een lengte van 70 km.

In een kleine dorpje komen we aan waar we eerst de zoutpannen bezoeken, we delen petjes en zonnebrillen uit wat de mensen in grote dankbaarheid aannemen.

Het zien van het harde werk maakt ons stil ... mannen trekken het zout op de berm, vrouwen vullen tonnen die ze op hun hoofd naar de zoutberg dragen ... ongelooflijk zwaar labeur onder een

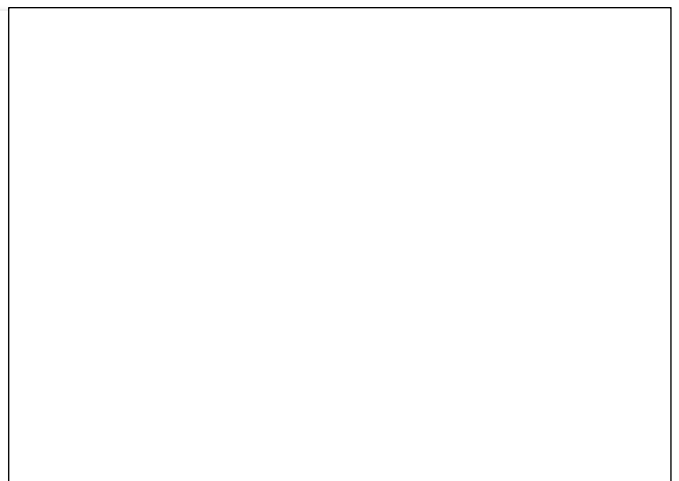
schroeiende zon. Daarenboven worden ze ook nog uitgebuit door de rijke zoutmijneigenaars en dat voor een loon van 2€ of 3€ p/p/d. Door de moessonregens kan er echter maar 6 maand gewerkt worden. Bovendien zijn er heel wat mensen die lijden aan nek-en rugklachten, huid- en oogziekten.

Vandaar vertrekken we naar de 'Pre-school', wat ons een beetje zenuwachtig maakt! Voor de poort zien we een prachtige ingekleurde lotusbloem en overal vlaggetjes. We worden verwelkomd met een bloemenritueel, alle kindjes in mooie nieuwe uniformpjes, zachtblauwe broekjes en kleedjes, roze en wit geruite bloesjes. In het klaslokaaltje wacht ons de onthulling van het 'ArnEva-project', een ontroerend en aangrijpend moment. Aan de leerkrachten delen we heel wat nieuw speelgoed, borden en bekertjes uit. Alle kindjes mooi naast elkaar bij het bedelen van hun eerste warme maaltijd, door het project gesponsord en dat voor een heel jaar. In een ander lokaal van het schooltje, is er een samenkomst voor alleenstaande verlaten oudjes, waar ze geconsulteerd worden door een dokter en gratis medicijnen meekrijgen, tevens een prachtig project door SCAD gedragen ...

Als slot planten we elk een boom voor Arne en Eva:
“ reikend uit Indische grond tot aan de hemel “

We verlaten het schooltje met een rustig gemoed, maar ook met tranen in de ogen ...

Ondertussen is het 14u en zijn we aangekomen in het 'Mother Teresa Institute', waar we een lekker Indiase maal voorgeschoteld krijgen.

We bezoeken het onderzoekscentrum KVK (Krishi Vigyan Kendra).

Als een ' Brug ' naar de plaatselijke bevolking en arme boeren uit 515 dorpen in Tuticorin die er steeds terecht kunnen voor allerlei informatie zoals:

- * Het voortdurend gevecht voor het behoud en het zuiveren van drinkbaar water
- * Onderricht over bio pesticides, bio composteren en biologische meststof.
- * Het promoten van 'kitchen gardening' door zaaien van granen, groenten, het kweken van fruitbomen.

Het voortdurend verwijzen naar het belang van het verrijkend voedingssupplement ' Nutrimix ' voor zwangere vrouwen, zogende moeders en jonge kinderen

- * Aanleren om voedingsoverschotten efficiënt te verwerken en te bewaren.
- * Maandelijks bezoek en onderricht door een veearts, om sterfte en ziektes te voorkomen.
- * Het kweken en rassenvermenging bij kippen voor een hoger rendement.
- * Het promoten van een gezonde viscultuur, als voeding en bijkomend inkomen.
- * Produceren en promoten van groene energie.

De voornaamste bron van informatie is echter het ' *Veldwerk* ' dat SCAD verricht in de meest afgelegen kleine dorpjes ... *Een enorm gedragen organisatie* ....

Vrijdag 08/07/2016

Een sensationele rit naar KEELA Vilathikulam, een diep afgelegen landbouwdorpje met 1200 inwoners.

Kinderen met kleurige bloemen verwelkomen ons. Eén klaslokaal voor 29 kinderen, 7 jongens en 22 meisjes. Ze zijn super enthousiast in het brengen van een Tamil/Engels lied. Ze doen ook aan kitchen gardening en krijgen elk een pakje zaden om thuis te zaaien.

Buiten zijn vier arbeiders het gebouwtje aan het schilderen, dat in het kader van het project 'school renovation'

Rond de school planten we elk een boom. Dat doen we ook in Vilathiculam met de vrouwen van de vrouwengroepen. Nu werken ze 120 dagen voor het gouvernement: hun dorp onderhouden en reinigen. Resultaat: geen enkel plastic zakje/afval op de grond! Een prestatie , want het hele dorp is proper.

Na die 120 dagen zijn ze werkloos, hebben geen inkomen meer. Dan zullen zij, tegen een vergoeding van SCAD-zoutmijnkinderen, de andere bomen in de moessonperiode aanplanten rond de 'oorani'. Dat is de grote uitgegraven put waar het water van de moessonregens in opgevangen wordt. Een noodzakelijke waterbron voor mens en dier.

Honderden bomen gesponsord door de VBS Sint-Benedictus Poperinge en VBS De Ark Koksijde. Een leuke ontmoeting met vrouwen uit de dorpen. Een niet benijdenswaardig bestaan...

Zaterdag 9/07/2016

Na een stevig ontbijt (klakkaards ofte wentelteefjes, a bull's eye, fruit, toast) rijden we richting Thirupudai Marudur waar we de oude Chiva-tempel bezoeken.

In het gemeenschapshuis van Veera Vanaliur zitten ouders uit de omliggende dorpjes te wachten voor een gratis afspraak en behandeling voor hun kind met beperking. Een CBR-camp.

Zowel de kruidendokter, als de voedingsdeskundige, logopediste en ergotherapeut doen de vaststelling en begeleiden de cliënten. Zelfs thuis wordt vrouwen aangeleerd gezond te koken met wat ze zelf in de tuin kunnen telen.

De mobiele CBR-wagen bezoekt om de twee weken de dorpen die verder dan 10 kilometer van het centrum verwijderd zijn.

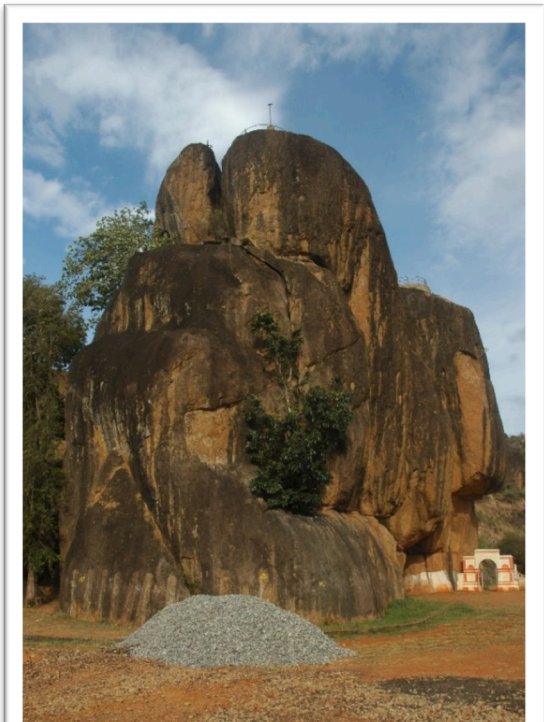
Het wordt een blij weerzien met Stalin en Arul, twee therapeuten, die twee maand stage liepen in Dominiek Savio Gits

Wat een enthousiaste medewerkers... en kindjes en volwassenen die dankzij SCAD en Zoutmijnkinderen wat toekomst en waardering krijgen.

Na een Indiase lunch gaat het door de jungle richting Manimuthar voor een frisse onderdompeling onder de watervallen.

Een wandeling op de stuwdam met zicht op Manimuthar, op palmbomen, rijstvelden, gigantische rotsblokken geeft ons het gevoel in een andere wereld te zijn. Eventjes maar. (Lieve Desmedt)

Zondag 10/07/2016 - Rustdag – Uitstap

Om 8.30 uur komt Radnavil ons begeleiden naar Tenkasi waar we twee plaatsen bezoeken waar Hindoepelgrims naar toe komen om te baden in het water van de watervallen, ook om samen te picknicken.

Langs de weg weer dezelfde ongelooflijke toestanden: stenen om een rijweg af te sluiten, zakken aarde met stok als afbakening, een man met een rode vlag doet dienst als rood licht!

Geen verkeersborden met snelheidsbeperking, alleen 'go slow', even achteruitrijden voor een koe in het midden van de weg. En alles loopt vlot dank zij het getoeter, de discipline en de handige rijkunst van de chauffeurs. Unbelievable!

Maar overal die verdomde afval: plastic flessen, coconut shells, plastic slippers...

Van kilometers ver stromen mensen toe. Overal stalletjes: kleurrijk fruit, speelgoed, kledij, zoetigheden, eetstandjes. Wat enig om daar door te mogen lopen.

De waterval is een sensatie: mannen en vrouwen staan in een aparte rij aan te schuiven om te baden. Een agent in lichtbruin uniform begeleidt ze. Om het paar minuten 'jaagt' hij de mensen uit het water met een stok terwijl hij fluit. Anderen nemen hun plaats in.

Een paar druppels regen verandert in een hevige moessonbui: de eerste. Het water stroomt de hoogte af. We schuilen in een van de stalletjes waar ik nog een paar Indian sweets aankoop.

Op weg naar het busje de tweede bui!

Nu naar .... de tweede waterval, waar dezelfde taferelen zich afspelen en waar we ook bij het afdalen van de berg moeten schuilen, nu onder een van de fantastische bomen. Toch houden we een tuck-tuck tegen en met zijn zessen en één driver in het wagentje komen we veilig op de parking aan. Goed nat.

In een wegstaurant maken we onze keuze: lekker en cheap. Heel wat mensen spreken ons aan. We zijn hier de enige 'blanken' en 'foreigners'. Belgium kennen ze van het 'football team, Belgian beer, Brussels en de Brexit van de UK.

Op de lange terugweg even halt houden bij een 'most famous temple in the region, Kuttalam Hindu' Fotootje nemen en vertrekken.

Home in SCAD, helemaal gerelaxt door een verfrissing met koud water.

Wat een land! Wat een volk! Wat een traditie!

(In musea, parken e.d. betalen we 10 X zoveel als een Indiër, wij zijn hier de 'foreigner')

Maandag 11/07/2016

9.30 uur: We vertrekken, geladen met stiften, balpennen, 'marcellekes', jurkjes naar de zigeunerschool in Pettai.

Weer een hartelijke welkom in de school die zich aan de ingang van het zigeunerdorp bevindt.

Kinderen in een verzorgd uniform leiden ons na de vuurceremonie, de tikka en dit keer een ketting, met handgeklap binnen. De poort gaat direct dicht. Tientallen zigeuners die hier wonen stromen net achter de poort samen. Merkwaaardig te vernemen dat 5 % van de jonge moeders met een leeftijd van 14-16 jaar sterft bij de geboorte van een kind. Door inteelt zijn er ook heel wat kinderen met een beperking.

Zigeunerkinderen *kunnen* naar school, ze worden niet gedwongen. Zo'n 150 kinderen volgen er les in drie klassen.

Fier zijn ze hun typische kleurrijke dansen te brengen.

Daarna worden t-shirts, jurkjes , rokjes en kniebroekjes, door een Torhoutse dame gemaakt, uitgedeeld en elk kind krijgt een balpen. Hun ogen stralen!

Een snakecatcher toont ons hoe hij een king cobra vangt, een elegant dier met een fantastisch mooie kop, maar dodelijk gevaarlijk.

Een paar kilometer verder ligt het melaatsendorp Sarhianagar. Een indrukwekkend bezoek.

Na de middag brengt het busje ons naar _____ voor een bezoek aan het medisch centrum.

De nagelnieuwe CBR-wagen is er Die trekt met een team specialisten naar afgelegen dorpjes om kinderen en volwassenen met beperking ter plekke te helpen. Een speechtherapeut, een voedingsdeskundige, arts, fysiotherapeut. Wat een wagen, wat een team!

De operatiezaal is dank zij de vele sponsoring met de allernieuwste toestellen uitgerust. Nu nog wachten op de licentie van de Indiase regering. Het hele medische team is er klaar voor!

We zijn gelukkig met dat resultaat. Straks krijgen de allerarmsten en uitgestotenen de hulp en waardering die ook zij verdienen.

Dinsdag 12/07/2016

Een lange rit naar Thoothukudi, een dorpje op twee uur rijden van de campus.

De vrouwen van de women groups verwelkomen ons op hun traditionele manier.

De dierenarts is nog bezig een geitje in te enten

Dankzij onze Antwerpse partner 'SCAD Belgium's Women to women' en micro-financiering van de vrouwen zelf, krijgen 20 vrouwen uit twee afgelegen landbouwdorpjes vandaag een startkapitaal van 15000 roepie. Daarmee kunnen ze geitjes kopen en onder begeleiding van de dierenarts een kweekprogramma opstarten. Weer heel wat arme families op weg naar een betere en stabiele toekomst.

Het doet deugd dat alles te mogen meemaken.

Vrouwen in een kleurrijke sari vertellen, via mr Naga onze tolk, hun verhaal. 20 vrouwen uit de vrouwengroep krijgen vandaag het startgeld voor de aankoop van hun geitjes: 15000 roepies, verzekering en opvolging door de dierenarts inbegrepen. De eer is aan ons om het geld te overhandigen. Voor 7 vrouwen werden de geitjes al aangekocht.

Enthousiast en gelukkig stappen ze over de droge, roodkleurige aardeweg naar een betere toekomst! Morgen via Kanyakumari de toeristische toer op: Kovalam, Alleppey, Kochi. Onze laatste avond op de campus met een heerlijk diner. 't Is hier goed geweest!

Woensdag 13/07/2016

Voor we naar Kanyakumari vertrekken, bezoeken we met Arul de klasjes van de kinderen van Ambu Illam. Speciaal onderwijs en aangepaste therapieën wordt aan zestig kinderen gegeven. Elke ochtend worden ze met twee busjes opgehaald uit hun dorpjes.

Enthousiast toont een juf hoe ze de kinderen gebarentaal aanleert. Toch wel aangrijpend. De 'toy library' wordt dankzij sponsoring wat aangevuld.

Daarna gaat het richting 'Scad soil fertility and bio-energy' center waar de moestuintjes en de bio-energie onze speciale aandacht krijgen.

In de biotuin planten we elk een fruitboom, voor mij een orange-tree. Groeien maar...

Nog een gezellige lunch... en vertrekken moeten we...

Zaterdag 16/07/2016 - Kochi

Vandaag is onze inleefreis afgerond met een bezoek aan Kochi (Kerala) waar ook de tegenstellingen groot zijn.

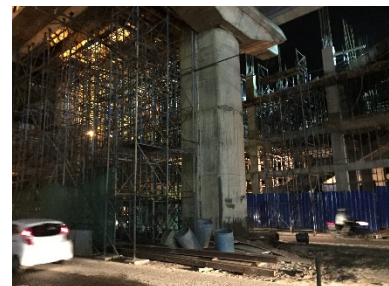
Mooie kerken uit de tijd van de Hollanders en de Portugezen, met grafstenen in het Nederlands. Zelfs een "Peterseliestraat" .

Aan de haven van de oude stad vissers die nog met Chinese netten vissen. Romantisch voor ons... en overall weer *afval*

In de stad grote bouwwerken voor de bovengrondse metro. Wat verderop een super modern en groot warenhuis. De tegenstelling met het platteland is hier ook heel groot.

Duizelingwekkend verkeer met ongelooflijk goede drivers! Ook dat moet je meemaken.
Morgen vliegen we naar Chennai om via Frankfurt Brussel te bereiken: een trip van een 20-tal uurtjes.
We laten heel wat vrienden achter: hoopvol en vooral vreugdevol! Van hen hebben we veel te leren...
Een superwarme dank aan het hele SCAD-team!

Verslag: Lieve, Marie-Jeanne, Gerda en Roland

